

באר התורה / הג"ר יעקב אשר פלדמן, מה"ס 'כתב משה' ושה"ס, ירושלים

פרשת ויצא

וַיִּפְגֹּעַ בָּמָקוֹם

ההאה", ע"כ (ויצא בח' אי).

ובפי' רשיי (שם) בד"ה ויפגע וכו' ורבותינו פירשו לשון תפלה, -**ד-**

כמו "ויאל תפגע בי" (ירמיה ז ט), ולמדנו שתיקן תפלת ערבית, גם יש לבאר מה שתיקון אברהム תפלת שחרית ולא תפלת ערבית [אך שהיא קודמת], והוא בהקדם מה שכותב בספר כן הוא בברכות (כו) איתמר רבי יוסי ברבי חנינא אמר תפלות המקנה (קידושין לו ב) בדברי התוס' בד"ה ממחורת וכיו', כבר אבות תקנות כו'. תנייא כוותיה דרבבי יוסי ברבי חנינא אברהム כתובנו בחידושים תורה כמה הוכחות דkowski מתן תורה הלילה תקון תפלת שחרית שנאמר וכיו', יצחק תקון תפלת מנחה הלא אחר היום כדכתיב "ויום ולילה לא ישבותו" (נח ח כב) וכיו' שנאמר וכיו', יעב תקון תפלת ערבית שנאמר "ויפגע במגום עכ"ל.

וילן שם (ויצא כח יא), ואין פגיעה אלא תפלה, שנאמר "וְאַתָּה וּבְסֶפֶר דִּבְרֵי שָׁאוֹל (בשלח לו כה) בד"ה שם שם לו חוק ומשפט אל תתפלל بعد העם הזה ועל תשא בעדים רנה ותפלה ואל וכו', כתוב דהנה במקנה (קידושין לו ב) תוד"ה ממחורת השבת לתגעג בעי" (ירמיה ז טז) ע"כ.

בספר תורה משה להאלשיך (שם כח יח) בד"ה ובהז יתכן לא היו שומרים שבת לילה ויום רק להיפך וכיו' עכ"ל עי"ש מאמרם ז"ל (ברכות כו ב) באומרם **אברהם תקון תפלה שחירית** בארכוה.

ושביעות הולך אבר בלילה בבריות עטמי ורמאמה הצעירה – ב-
כ"י'(ויצא כח א'), כי הנה ראוי לשית לב למה שיינו הסדר מושם שלפי מנהגם היא הייתה התפילה הראשונה, ודוד'ק.

"יעבג ווערב גוונט גהַבָּהּ" (ביבאנשטיין א' ב') נוגה באני אַרְבָּהָת יִתְהַבֵּן עֲגָדָה

ולחמבראב ששמיגת שרב שברברה לא ביזה שמירחות לילם גוניגו גומקס¹

שנה ובה נולית גמלית באים"ו, וגוג יועבר בבו תפלה ערבית, שורהה"מ (אמור בו לה) גורו ערבו.

משמעותם דינועה בה, דכתייב "ויהנה ה' נצב עליו" וגו' (ויצא כח יג), ומובואר שרך אחר מותן תורה שכיתוב "מערב עד ערב תשבתו שבתיכם", רק עכ"ל.

ומבוואר שהטעם שארהום תיקון בכל העולם **שיתפללו תפלה** בספר עבודה עבודה (ע"ז ג א) בד"ה תוכי יום הששי הביא דברי הפנים יפות, ומבוואר שם שבריה"ח סיון נתחדש להם שהוים הולך אחר הלילה. **שחרית**, אף שאינה קודמת בזמןו, הוא משום שנעננה בה. **בשו"ת דברי יציב** (או"ח ח' ב ס"ר רלט סוף ד) שבשעה שליחת את ספר

בספר דברי שאול (לך לד' יב ב) בד"ה ואע"ש לגוי גדול, כתוב כי אברהם תיקון [תפלת] שחרית (ברכות כו ב) **מןני שהיה מאמינו** במשה שהוא אלקי (ראה מורה נבוכים ח"ג פ"ט) על כן תיקון הוא **שיתפלל לאלקים שברא המשם וכו'**, עכ"ל.

אלקן, תיקון שיתפללו בעת זריחה מה שקבע בזאת בזאת. ומישוב שפיר מה שתיקון אברהם תפלת שחרירת, מכיוון שאז היא שעת יציאת השמש, וכך שלא יטעו לחסוב שהשמש היא "אם מחות ועד שורך נעל" וגוי ע"כ (לך לך יד כנ) במסכת חולין (חט ב') איתא: ואמר רבא בשכר שאמר אברהם אבינו "אם

סמכוין לדבורי ממה שכתב במשך חכמתו (ולך לו יי' בד"ה מהות ועד שרך נעל), זכו בינוי לשתי מצות, לחוט של תכלת ורכואה של וייה המשמש באהה. וזה: הנה דעת כי עד אברהם לא נקרא תפילין, ע"כ.

בארץ ארם בחזרה, ולימד כי השם מוכחה מהיווצר שתמיד
עליה במרזה ושוקע במערב, והוא רק "שם" לשמש פני קונו,
קראו **בלשון ארמי** "שם", מלשון "משמעותה" (דניאל ז').
והוא מצוי בתורים ובמשמעותו, ואינו **בלשון עברית** רק
שירותות משות, שכן קרא להחמה "שם", ופושט, עכ"ל.
ונוא על דרך שותרבאר בדרבי שאיל ובעל גוות ארבבה אגנו

היתה להוציא מלב העם שהמש הוא אלקי, ותכן שיתפללו
זה על זו שמנגנון בזב, שאנו שכל כוונות אבותם אבינו

¹ בספר לאליהו (ויצא אותו בכרך לאבר תיבות 'אבות תקנות', גם נתן טעם במאמר בשם 'ויזכור אלקים את אברהם וישלח את לוט' וגוי (שם כת), ועי' 'תוע' שתיקון אברהם את תפילה שחירתי.

² וכן הוא בתוספתו הרואה"ש (יומא כח ב) דיה צלותיה. עלי בפי יפה תאר על בטוטו (או רוח ריש סי' כה) ואחר שנטעטו ביציות נינה תפילין, פי יקרים יצית המדרש הרבה (פרשה סח אותן יא) מש"כ בזה בארכוה.

³ בהעריה (שם אורות זו) מקרא דמיוני בಗמ' שנאמר "וישכים אברהום בברko אל המקומם להעתוף בטלית קודם ווק אהיך מניהים התפלין", דוחה כפי הסדר שמאמר אברהום אשר עמד שם" (וירא יט כז) דמיורי בהיפיכת סדום, מבואר שענעה בהצלת לוט "אם מוחות ועד שרך געל", כי בשכר זה זכו לחות של תכלת ורצעעה של תפילון.